

ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΦΟΡΕΙΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Λουκᾶς Μ. Κυριακόπουλος
Πολιτικός Μηχανικός

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Πολλές προσπάθειες ἔγιναν στό παρελθόν γιά τόν ἐντοπισμό καταλλήλων διαδικασιῶν καί φορέων πού ἀπό τήν φύση τους καί ὑφή τους, νά γίνουν ὄργανα τῆς στρατηγικῆς γιά τήν ἐπιτάχυνση τῆς ἀναπτύξεως.

Ἐντελῶς ἐνδεικτικά ἀναφέρονται :

- Ἡ ἐθνικοποίηση τῶν μεγάλων Ἐταιρειῶν στήν Ἀγγλία.
- Ἡ δραστηριότης τοῦ IRI γιά τήν ἀνάπτυξη τοῦ Νότου τῆς Ἰταλίας.
- Ἡ θέσπιση τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐργαζομένων στήν Γερμανία.
- Ὁ θεσμός τῶν συλλογικῶν διαπραγματεύσεων μεταξύ ἐργοδοσίας καί ἐργαζομένων πού καταλήγουν σέ ἐθνικές συλλογικές συμβάσεις ἐργασίας, στήν Σουηδία.
- Ἡ αὐτοδιαχείρηση σάν μορφή διοικήσεως ἐπιχειρήσεων στήν Γιουγκοσλαβία.

Μέσα στήν ἐλεύθερη οἰκονομία οἱ ἐπιχειρήσεις παίζου-
ν σημαντικό ρόλο στήν οἰκονομική πρόοδο.

"Αν πρόκειται οι επιχειρήσεις να αποτελέσουν φορείς της ανάπτυξης μέσα σε ένα καθορισμένο θεσμικό πλαίσιο, τότε πρέπει να εκφράσουμε, τι ανάγκες θέλουμε να καλύψουν και να περιγράψουμε το πρότυπο προς το οποίο αποβλέπουμε.

Το πρότυπο πρέπει να καλύπτει όρισμένα κριτήρια :

1. Να επιδιώκει την ποσοτική ανάπτυξη, δηλαδή την οικονομική μεγέθυνση της επιχειρήσεως και την αύξηση του άντικειμένου της.
2. Να συντείνει στην ποιοτική ανάπτυξη, δηλαδή να βοηθά ή πάντως να μην αντιστρατεύεται προβλήματα όρων εργασίας, ήθους συναλλαγών, συνετής έκμεταλλεύσεως των φυσικών πόρων, προστασίας του περιβάλλοντος κλπ.
3. Να βοηθά οργανωτικές και τεχνολογικές εξελίξεις και ανανεωτικές τάσεις.
4. Να προωθεί την αξιοκρατική πρόοδο του προσωπικού.
5. Να συντελεί στην εύρεση κατανομή των κερδών και γενικότερα των ωφελειών της επιχειρηματικής δρασεως.

Κάτω από αυτό το κριτήριο θα εξετασθῇ ἂν οἱ στόχοι τῆς ἐπιχειρήσεως συμπίπτουν μὲ τοὺς στόχους τῆς ἀναπτύξεως ὅπως τοὺς ἔχει καθορίσει τὸ κοινωνικὸ σύνολο. Δηλαδή μὲ τοὺς στόχους τῆς κοινωνίας. Καθὼς καὶ, τί ρόλο παίζουν τὰ στελέχη ποὺ συμμετέχουν στὴν διαμόρφωση τῆς "κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς" τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἀσφαλῶς οἱ στόχοι τῆς Κοινωνίας διαφέρουν ἀπὸ τοὺς στόχους τῆς ἐπιχειρήσεως:

Στόχος τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι καὶ τὸ Κέρδος:

Τὸ κέρδος εἶναι ἡ ἀνταμοιβή τῆς ἱκανότητος καὶ ἡ ἱκανότης ὁδηγεῖ στὴν ἐπιτυχία, δηλαδή στὴν οικονομικὴ μεγέθυνση ποὺ εἶναι πάντως καὶ στόχος τῆς κοινωνίας.

"Ἄς θέσουμε ὅμως μερικὰ ἐρωτήματα, γιὰ νὰ δοῦμε ἂν μιλάμε τὴν ἴδια γλῶσσα.

Ποῖο κέρδος; τὸ κέρδος ἀμέσως, τώρα ;
ἢ τὸ μελλοντικὸ κέρδος, μετὰ ἀπὸ ἐπενδύσεις ;

Τὸ κέρδος ἀπὸ αὐξηση τιμῆς εἰσαγομένων
ἢ ἀπὸ τὴν μείωση τοῦ κόστους παραγωγῆς ;

Κέρδος μὲ ρίσκα; ἢ ἐκ "τοῦ ἀσφαλοῦς" ;

Καὶ στὴν περίπτωση τῆς ἀποτυχίας, ποῖον βαρύνει ἡ ζημία; τὴν ἐπιχείρηση; (δηλαδή τὴν ἰδιοκτησία;) ἂν μπορεῖ νὰ τὰ σηκώσει; ἢ τὸ ἐργαζόμενο προσωπικὸ; (ποὺ θὰ χάσει τὴν ἀπασχόλησή του;) ἢ τὸ κοινωνικὸ σύνολο; (μὲ ἀνεπλήρωτα χρέη, ἀπώλεια πόρων κ.λ.π.) ;

Γι' αὐτὸ ἄς καθορίσουμε τὸ κέρδος, ὡς ἓνα κύριο συμφερόντων τῆς ἐπιχειρήσεως, ποὺ ἐκφράζεται μὲ τὰ καθαρά ἐτήσια κέρδη ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν αὐξηση τοῦ μεγέθους

τῆς ἐπιχειρήσεως (μεγὰλα ἀποθεματικά, νέες ἐπενδύσεις, αὐξηση ἐργασιῶν...) στοιχεῖα ποὺ κατ'ἐξοχὴν συγκινοῦν τὰ στελέχη.

Ἡ διεύθυνση τῶν ἐργασιῶν δημιουργεῖ περισσότερες ὑψηλές θέσεις, εὐρύτερες προοπτικὲς γιὰ τὴν ΤΕΧΝΟΛΟΓΗ-τὰ στελέχη.

Πράγμα ποὺ ἀρνούμεθα οὐσιαστικὰ στὰ στελέχη τῆς Δημοσίας Διοικήσεως (καὶ τῶν Πολυεθνικῶν Ἑταιρειῶν), ἀφοῦ ἀντιτιθέμεθα στὴν διεύθυνση τοῦ Δημοσίου Τομέως, ὥστε ἡ Δ.Δ. δὲν μπορεῖ νὰ προσφέρει νέες ὑψηλές θέσεις δὲν μπορεῖ νὰ προσελκύσει νέα στελέχη ὑποχρεοῦται σὲ ἓνα παιχνίδι μηδενικοῦ ἀποδοσίου (ὁ θάνατός σου - ἡ ζωὴ μου)

ποὺ ὁδηγεῖ εὐθέως στὴν ἀπαισιοδοξία καὶ τὸ αἴσθημα ματαιότητος,
στὴν ἀνδρεία πολιτικῶν/κοινωνικῶν στόχων,
στὸν ἀνταγωνισμό τῶν προσώπων καὶ τῶν Δημοσίων Ἑπιχειρήσεων/Ὀργανισμῶν.

Συμφέρον τῆς (ἰδιωτικῆς) ἐπιχειρήσεως εἶναι ἀκόμη ἡ ἐπίδειξη συναλλακτικῶν ἠθῶν, κοινωνικῆς ἀντιλήψεως γιὰ τὸ προσωπικὸ της, ἡ δημιουργία γοήτρου, ἡ ἀπόκτηση πίστωσης.....

ποὺ, ἂν χρειασθεῖ, θὰ προκαλέσουν τὴν συμπάρσταση τῆς κοινωνίας γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῆς ἐπιχειρήσεως σὲ μιὰ δύσκολη στιγμή.

Οἱ στόχοι τῆς Κοινωνίας ἢ καλλίτερα - ἂν θέλετε - οἱ κοινωνικὲς ἀνάγκες περιλαμβάνονται σὲ μιὰ εὐρύτερη περιοχή.

Ἐχουν καθορισθεῖ ἀπὸ τὸν νόμο, ἀπὸ τὲς πολιτικὲς ἐπιλογές καὶ ἀπὸ τὴν συναίσθησι μιᾶς κοινῆς ἀποδοχῆς ἀξιών (ἑνὸς CONSENSUS) ἀπὸ τὸ μεγαλύτερο τμήμα τοῦ πληθους τῆς χώρας, δηλαδή ἔχουν καθορισθεῖ μὲ κριτήρια ἠθικῆς, πολιτικοῦ προσανατολισμοῦ καὶ ἠθους.

Ἡ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρηση (ἰδιαίτερα ἡ βιομηχανία) ἔχει πολλὰ ἀκόμη νὰ προσφέρει.

ΠΙΝΑΚΑΣ.- Ἡ διαφύραση τῆς οἰκονομίας σὲ σύγκριση μὲ τὲς χώρες τῆς ΕΟΚ

Διαφύραση τοῦ ἐγχωρίου προϊόντος τῆς

Ἑλλάδος καὶ τῆς ΕΟΚ

% ἀκαθάριστου ἐγχωρίου προϊόντος 1975

	Γερμανία	Βιομηχανία	Ἑπιχειρήσεις
Ἑλλάδα	18,7	30,1	51,2
Γερμανία	2,9	50,9	47,3
Γαλλία	5,6	41,3	53,1
Ἰταλία	8,7	43,0	48,3
Ὁλλανδία	4,7	41,9	55,0
Βέλγιο	3,2	40,0	56,9
Λουξεμβούργο	3,5	48,9	47,6
Ἑνωμ. Βασίλειο	1,9	32,5	49,5
Δανία	7,4	37,0	55,6
Ἰσπανία	18,1	37,9	

"ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ" Νοεμ. 1979

./.

./.

Ἡ Βιομηχανία στὶς χῶρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης προσέφερε:

- τὴν ἀναγκαία ἐκπαιδευτικὴ ὑποδοχὴ γιὰ τοποθετήσεις ἀποταμιεύσεων,
- τὴν ἀπαραίτητη διέξοδο - γιὰ ἀπασχόληση ὧσων ἐξέρχονται ἀπὸ τὸν γεωργικὸ τομέα, ὧσων περισσεύουν ἀπὸ τὴν αὐξησὴ τῆς παραγωγικότητος,
- τὸν ἀπαιτούμενο πλοῦτο - γιὰ τὴν χρηματοδότηση κοινωνικῶν στόχων.

Ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι ἡ ἐλεύθερη δημοκρατικὴ οἰκονομία, ὅπου ἀναπτύσσονται εἰς δημιουργικὰ ἱκανότητες τοῦ ἀτόμου".

Ὅμως πιστεύουμε ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη δὲν ἀποτελεῖ αὐτοσκοπὸ, ἀλλὰ προϋπόθεση καὶ μέσο τῆς κοινωνικῆς προόδου". Ν.Δ. (Ἰδεολ. ἀρχές), δηλαδή δημιουργία τῶν προϋποθέσεων καὶ ἀπόκτηση τῶν μέσων γιὰ τὴν ἀνέλιξη πρὸς ἀνώτερα ἐπίπεδα ζωῆς - μὲ ἐνσυνείδητη εὐρεία συμμετοχῆς.

Οἱ στόχοι τῆς Κοινωνίας στὴν Ἑλλάδα, σήμερα ἐκφράζονται στὸ Πρόγραμμα Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς Ἀναπτύξεως, ποῦ ἐκπονεῖται εἰς ἐκτέλεση Συνταγματικῆς ἐπιταγῆς καὶ ψηφισθέντος ἀπὸ τὴν Βουλὴν, ἀποτελεῖ Νόμο τοῦ Κράτους καὶ περιλαμβάνει στόχους Οἰκονομικῆς - Κοινωνικῆς - Πολιτιστικῆς Ἀναπτύξεως.

Ἄν θεωρήσουμε αὐτὴν τὴν περιοχὴ τῶν βασικῶν προσανατολισμῶν καὶ ἐπιδιώξεων ὡς ἓνα μεγάλο κύκλο, τὰ ὅρια τῆς ἐπιφανείας τοῦ κύκλου ἔχουν ἀσθητὰ ὀριοθετηθεῖ

εἶναι ὁ Νόμος.

Ὅταν ὁ μικρὸς κύκλος τῶν στόχων τῆς ἐπιχειρήσεως βρῆσθεταί μέσα στὸν μεγάλο κύκλο τῶν στόχων τῆς Κοινωνίας, χωρὶς νὰ τέμνονταί, γνωρίζουμε ὅτι ἡ ἐπιδίωξη τῶν συμφερόντων τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπιτρέπεται, εἶναι νόμιμος.

Οἱ παράγοντες τῆς ἐπιχειρήσεως

Ὁ μέτοχος, ἀποβλέπει στὸ μεγαλύτερο κέρδος.

Ὁ ἐπιχειρηματίας, ἐπιδιώκει τὸ συνολικὸ ὄφελος.

Τὸ στέλεχος, εὐχεται τὴν μετακίνηση τοῦ προσανατολισμοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ παρανόμου ἢ τοῦ ἀνῆθικου πρὸς τὸν πυρῆνα, ὅπου συγκλίνουν οἱ ἐπιθυμίες τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου μὲ ὑποκειμενικὴ ἀξιολόγηση.

Ἀναφέρω ἐνδεικτικὰ, μερικὰ χαρακτηριστικὰ ποῦ ἐκφράζουν αὐτὴν τὴν σύμπτωση τῶν ἐπιδιώξεων.

- ἸΚΑΝΟΤΗΤΑ (στὸν ἐλεύθερο συναγωνισμό) χωρὶς πρόνομια, χωρὶς προστασία.

Μὲ αὐτὲς τὶς προϋποθέσεις, μπορούμε νὰ ἐπαναλάβουμε πρὸς ὀσπὰ τὸν ἀφορισμὸ - τὸ κέρδος (μέτρο κέρσεως ἱκανότητος) εἶναι ἐπιθυμητό.

- Ἐξωστρεφῆ προσανατολισμὸς δηλαδή θετικὴ (μὲ ἐξαγωγές)

καὶ ἀρνητικὴ (μὲ ὑποκατάσταση τῶν εἰσαγωγῶν) συμβολὴ στὸ ἰσοζύγιο πληρωμῶν, ὥστε νὰ ἱκανοποιεῖται ποιοτικὰ καὶ ποσοτικὰ ἡ ἐσωτερικὴ κατανάλωση καὶ νὰ τοποθετοῦνται ἑλληνικὰ προϊόντα στὶς ξένες ἀγορές,

πράγμα ποῦ δὲν συμβαίνει.

Σὲν παράδειγμα :

Σήμερα οἱ Ἑλληνικὲς Τεχνικὲς Ἐταιρεῖς ἀγωνίζονται στὸ Ἐξωτερικὸ ἔναντι τῶν ἀντισυμβαλλομένων τους καὶ ἐναντίον τῶν ἀνταγωνιστῶν τους. Ἴσως φέρουν σημαντικὸ μέρος τῆς εὐθύνης διότι κάποτε ὑποεκτίμησαν τὶς δυσκολίες - ὑπερεκτίμησαν τὰ προσδοκώμετα ὄφελῃ καὶ δὲν ἐπέδωξαν τὴν ἔγκαιρη συνεργασία μὲ ἄλλους φορεῖς.

Ἔτσι δὲν ἐπελέγησαν οἱ Τομεῖς δράσεως ἢ οἱ χῶρες ὅπου ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία θὰ ἔδειχνε τὰ γεωγραφικὰ ἢ ἄλλα πλεονεκτήματα, δὲν ἔγινε συντονισμὸς μὲ τὰ γραφεῖα μελετῶν ποῦ θὰ ἐπρηγοῦντο ἢ μὲ τὶς βιομηχανίες ποῦ θὰ ἔπτοντο γιὰ νὰ προωθήσουν τὰ προϊόντα τους καὶ ἔτσι κινδυνεύει νὰ χαθῆ ἡ εὐκαιρία... νὰ μεγιστοποιήσουν τὴν ὄφελεια τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

- Συνεχῆς ἐκσυγχρονισμὸς καὶ ἀνανέωση

μὲ ἐπιχειρηματικὲς καὶ τεχνολογικὲς πρωτοβουλίες, ἐκεῖ ποῦ θὰ ἐντοπισθοῦν οἱ ἀνάγκες καὶ οἱ δυνατότητες τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μὲ ὑπηρεσίες καὶ προϊόντα, ἀπάντηση ποῦ δὲν σημειώθηκε, στὴν πρόσκληση τοῦ Ἐθν. Προγρ. τοῦ Νόμου 720 περὶ ἐπιστημονικῆς ἐρεῖνης καὶ τεχνολογίας, ποῦ εἶχε σκοπὸ ἀκριβῶς νὰ ἐπιλεγθοῦν τομεῖς δράσεως καὶ εἰδικώτερα (ἰδίως ὅταν μιλάμε γιὰ μεγάλες ἐπιχειρήσεις) τεχνολογικὲς αἰχμές γιὰ δραστηριότητες ποῦ ἐντάσσονται σὲ ἐθνικοὺς στόχους συνολικοῦ Προϋπολογισμοῦ Ἑτευθῶν.

Ἀναφέρεται ἐδῶ ἡ ἀνάγκη - Ἐνὸς Ἑλληνικοῦ Προγράμματος Ἀναπτύξεως

- ὄχι ἀντιγραφή ξένων προτύπων - ὅπου θὰ ἀξιολογηθοῦν οἱ ὑφιστάμενοι πόροι (μέσα στὶς ἰδιοτυπίες τῆς Ἑλληνικῆς Ζωῆς)
- θὰ ληφθοῦν ὑπόψη οἱ κοινωνικὲς ἀνάγκες καὶ θὰ ἱεραρχηθοῦν οἱ προτεραιότητες.

Σὲ ἓνα τέτοιο ἐνδεικτικὸ Προγραμματισμὸ ἀναλήψεως κινδύνων δὲν ἀντιτίθεται ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ὅπως π.χ. γιὰ

- διευρύνση τομῶν συντονισμένης δράσεως
- ἐπιλογή συγκεκριμένων στόχων - ὡς αἰχμές
- κατανομή πόρων
- διευθέτηση ἀνταγωνιστικῶν χρήσεων γῆς.

Τοῦναντίον, σὲ αὐτὸν τὸν σχεδιασμὸ πρέπει νὰ συμμετέχει ὁ ἰδιωτικὸς τομέας ἐκθέτοντας τὶς δυνατότητες καὶ προσφέροντας τὴν διευθυντικὴν τοῦ ἱκανότητά καὶ ὅπου συγχρόνως θὰ παρνεῖ κατευθύνσεις γιὰ τὸν δικὸν του προγραμ-

ματισμό, δηλαδή για την επεξεργασία των στοιχείων βάσει των όποιων - όπως είπαμε στην αρχή - αποφασίζουν οι επιχειρήσεις.

Και με αυτές τις παρατηρήσεις φθάσαμε σ'ένα άλλο χαρακτηριστικό, ως το ονομάσουμε ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ.

Ανταπόκριση στα Κίνητρα

πού είναι οι έκπεφρασμένοι (νομοθετημένοι) στόχοι της Κοινωνίας.

Η επίχειρηση πρέπει να είναι ευαίσθητη στις απαιτήσεις των καιρών, γι'αυτό το αναφέρουμε εδώ ως ευαίσθησία.

Κίνητρα: - για εξοικονόμηση ενέργειας - περιορισμός της εξαρτήσεως (έθνικος στόχος),

- για σεβασμό στο περιβάλλον
- για αξιοποίηση φυσικών πόρων - χωρίς κατασπατάληση πόροι = φυσικά προϊόντα, ύδγειος πλούτος αλλά και το κλίμα, το τοπίο (πού έντοτε καταστρέφεται...)
- για πιο ισόρροπη χωροταξική κατανομή
- για ανανέωση - επισημάνση νέων ευκαιριών συντονισμό σε προγράμματα έρευνών,
- για νέες επενδύσεις.

Από εκεί ως περάσουμε σε χαρακτηριστικά με κοινωνικές διαστάσεις - ως αναζητήσουμε τα στοιχεία της επίχειρήσεως που θα της εξασφαλίσουν αυτονομία.

ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ

Ενημέρωση των εργαζομένων και της κοινής γνώμης (πού γίνεται άλλωστε υποχρεωτικά στο πνεύμα της ΕΟΚ) σαν μορφή συμμετοχής στις αποφάσεις, με σκοπό την βελτίωση της δομής της επίχειρήσεως.

Εργοδότης - στελέχη - εργαζόμενοι - συναλλασσόμενοι

- με συλλογικές διαβουλεύσεις (για συλλογικές συμβάσεις κ.λ.π.),
- συμμετοχή εργαζομένων σε όργανα αποφασιστικής ή έποπτικής αρμοδιότητας
- διασπορά μετοχών, κατά προτίμηση σε εργαζομένους.

Αυτή η τελευταία παρατήρηση οδηγεί σε ένα πολυσυζητημένο θέμα που είναι ο τρόπος άντλησεως κεφαλαίων

- από ίδια κεφάλαια σε συνάρτηση φορολογίας κερδών
- από Τραπεζιτικό δανεισμό και επιχορηγήσεις
- από την εύρεση λαϊκή αποταμίευση (εταιρείες λαϊκής βάσεως)

Η σύνθεση του μετοχικού κεφαλαίου δείχνει την κοινωνική διάσταση της επίχειρήσεως μέσα σε μια καπιταλιστική οικονομία.

Αντληση Κεφαλαίων

με συναύτηση εύθυνης

σε σχέση με το (Κοινωνικό) κόστος, για την έξοδ-ρεσή τους κάτω από τους όρους και την έκταση που προσφέρονται, ώστε να επιτευχθεί ο στόχος της οικονομικής αναπτύξεως.

Επίδωξη εύρεσης μετοχικής βάσεως - που στηρίζεται στην έμπιστοσύνη και προσελκύει την μικρή αποταμίευση.

Οι ημέρες μας χαρακτηρίζονται από επίδειξη υπερκαταναλώσεως και συγχρόνως άνησυχία για το μέλλον, στοιχεία που συντείνουν στον πληθωρισμό.

Ενώ βέβαια ο πλούτος αυτός (το κεφάλαιο που καταναλώνεται) θα μπορούσε να οδηγηθεί σε επενδύσεις που αυξάνουν την παραγωγή, απορροφούν αποταμιεύσεις σήμερα, για να παράγουν νέο πλούτο - αύριο.

- Η επίδωξη εύρεσης μετοχικής βάσεως αποτελεί ανταπόκριση στις προσδοκίες της Κοινωνίας, ήδη η πρόθεση έχει εκδηλωθεί με τον Νόμο 876/79 "για την ενθάρρυνση των Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής να μπουν στην Κεφαλαιαγορά".

- η επίδωξη εύρεσης μετοχικής βάσης μπορεί να φέρει την καλλίτερη κατανομή των ωφελειών αντί της κοινωνικοποίησης των επίχειρήσεων, που μπορεί να σημαίνει - μεταφορά των επιχειρηματικών εύθυνών στο κοινωνικό σύνολο, δηλαδή κοινωνικοποίηση των ζημιών.

Είπαμε στην αρχή ότι το ιδιαίτερο ενδιαφέρον των στελεχών (κατ'έξοχήν) είναι η μεγένθυση της επίχειρήσεως για να αποκτήσουν νέες και περισσότερες αρμοδιότητες.

Τί λείπει; ή τόλμη ή ο προγραμματισμός;

Ανακεφαλαιώνοντας, με τέτοια χαρακτηριστικά

ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ

ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ

ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ

οι ιδιωτικές επίχειρήσεις αποτελούν έθνικές επίχειρήσεις και η ιδιωτική πρωτοβουλία εύρσκεται στην ύπηρεσία της έθνικής αναπτυξιακής στρατηγικής.

Λουκάς Μ. Κυριακόπουλος

Χαρακτηριστικά επιχειρήσεων

ΙΚΑΝΟΤΗΣ

Τό κέρδος μέτρο κρίσεως Ικανότητας

- Έξωστρεφής Προσανατολισμός
 - Προγραμματιστής ανάληψης κινδύνων

ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ

Άνταπόκριση στα κίνητρα

(Νομοθετημένοι στόχοι τῆς Κοινωνίας)

- Για έξοικονόμηση ἐνεργείας - περιορισμός τῆς ἐξαρτήσεως
- Για σεβασμό στο περιβάλλον - αξιοποίησις φυσικῶν πόρων
- Για ἰσόρροπη χωροταξική κατανομή - αξιοποίηση ἀνθρωπίνων πόρων
- Για ἀνανέωση - ἐπισήμανση νέων εὐκαιριῶν
- Για νέες ἐπενδύσεις - ἐπιχειρηματικές πρωτοβουλίες

ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ

Άναζήτηση συμμετοχῆς

- Ἐνημέρωση τῶν ἐργαζομένων καί τῆς κοινῆς γνώμης
- Ἄντληση κεφαλαίων - εὐρεία μετοχική βάση
 - Κατανομή τῶν ὠφελειῶν